

drift af platformen (olie fra maskiner, affald, kloakspildevand etc.) omfattet af MARPOL-konventionen, hvorimod olieforurening i forbindelse med olieindvinding omfattes af den foran omtalte Paris-konvention.

Blandt MARPOL-konventionens vigtigste forholdsregler kan nævnes:

- regler om, hvor og i hvilke mængder der må ske udtømning af enhver form for olie, skadelige flydende stoffer, kloakspildevand og affald. I »særlige områder« (herunder Østersøen) gælder særlig strenge regler for udtømning,
- regler om etablering af modtageanlæg i havne,
- regler om, at udtømning af forurenende stoffer og materialer skal ske gennem særlige, godkendte anlæg,
- regler om, at der skal føres journal over alle typer af olie og skadelige flydende stoffer,
- regler om transport, losning og lastning af farlige stoffer i emballeret form,
- regler om indberetning af tilfælde af forurening og om kontrol med overholdelse af konventionen.

Endelig indeholder konventionen en række krav til konstruktionen af olietankskibe, idet der afhængigt af størrelse og type kræves:

- særlige tanke til føring af ballast (*SBT*, segregated ballast tanks),
- beskyttende placering af ballasttanke (*PL*, protective locations of segregated ballast tanks),
- anlæg til skylning med råolie (*COW*, crude oil washing),
- inert (inaktiv) gas anlæg (*IGS*, inert gas system).

Som overgangsordning anvendes endvidere tanke forbeholdt ren ballast (*CBT*, clean ballast tanks).

Det bemærkes, at disse krav med visse lempelser også skal opfyldes af allerede eksisterende skibe. På side 21-22 er der redegjort for de miljømæssige virkninger og på side 22-24 for de samfundsmæssige konsekvenser af disse foranstaltninger.

Kravene til konstruktionen af olietankskibe og andre forskrifter af konstruktionsmæssig karakter hører, som allerede indledningsvis omtalt, under industriministerens område og indgår i det af denne samtidig fremsatte lovforslag om skibes sikkerhed m.v.

En dansk tiltrædelse af MARPOL-konventionen forudsætter væsentlige ændringer af den gældende lovgivning. De i dag gældende regler om beskyttelse af havmiljøet findes - bortset fra reglerne om dumpning og enkelte bestemmelser i miljøbeskyt-

telsesloven og saltvandsfiskeriloven (lov nr. 222 af 3. juni 1967 med senere ændringer) - i olieforureningsloven, der følger reglerne i OILPOL-konventionen og derfor kun omfatter visse tunge olietyper, ligesom bestemmelserne om udtømning er mindre restriktive end de i MARPOL-konventionen fastsatte. En detaljeret redegørelse for de nødvendige ændringer i forhold til olieforureningsloven findes dels i oversigten over lovforslagets indhold dels i bemærkningerne til de enkelte bestemmelser.

Østersøområdet, der i denne sammenhæng omfatter Østersøen, Den botniske Bugt, Den finske Bugt, Sundet, Bælterne samt Kattegat indtil breddeparallellen 57° 44' 08" N gennem Skagen, indtager dog en særstilling, idet folkettinget i 1975 vedtog lov om beskyttelse af havmiljøet i Østersøområdet og derved muliggjorde dansk ratifikation af Østersøkonventionen. Østersøloven er dog endnu ikke sat i kraft, hvilket skyldes, at Østersøkonventionen ikke er trådt i kraft, idet den endnu ikke er blevet ratificeret af samtlige deltagerlande. Konventionen forventes at træde i kraft i nær fremtid.

Der er en nær sammenhæng mellem Østersøkonventionen og MARPOL-konventionen. Østersøen udgør i MARPOL-konventionen et særligt område både med hensyn til olie og skadelige flydende stoffer og med hensyn til affald. Såvel i disse tilfælde, som hvad angår farlige stoffer i emballeret form og kloakspildevand, følger Østersøkonventionen MARPOL-konventionen.

Inden for Østersøområdet vil en opfyldelse af reglerne i MARPOL-konventionen således, bortset fra visse mindre korrektioner, svare til, at den allerede vedtagne Østersølov sættes i kraft.

4. Konsekvenser af MARPOL-konventionens gennemførelse.

Miljømæssige virkninger.

Selv om det, som det fremgår af afsnit II, er muligt at konstatere visse hovedtendenser for olieforurening af havet, er det fortsat overordentligt vanskeligt at tilvejebringe et sikkert overblik over den samlede udvikling i den ikke-landbaserede forurening af havet, herunder over de konkrete miljømæssige virkninger af internationale og nationale foranstaltninger til forebyggelse og bekæmpelse af havforurening. Det er derfor ligeledes vanskeligt præcist at angive de enkelte konkrete positive virkninger, der direkte vil kunne tilskrives en gennemførelse af MARPOL-konventionens regler.

Det fremgår imidlertid af de foregående afsnit, at udtømning af en række stoffer, herunder især